

ΜΟΥΣΙΚΗ

Τὴν μουσικὴν τῆς χειρερινῆς περιόδου κίνησιν τοῦ Ὡδείου ἐνεκάλινοεν ἡ οἰστροῦσα ἔξι. "Αθηγῶν δεσποινὶς Νίσσα Μποννᾶ, κλειδούμενού λίστρα δεινή, ἀριστοῦχος τοῦ Ὡδείου Βιέννης, ἡτις ἔγει διακυθῆ λαβοῦσα μετάλλιον τοῦ Ὡδείου καὶ τὸ μέγα βραβεῖον Liszt. Διηγμήνευσε τὸν Βετόβεν πολὺ καλά. Εἰς τὸν Gho-ριν ἴως υπελειφθῇ, ἡ δὲ Campanella (Liszt Paganini) μᾶς ὑπενθύμισε τὸν Λαχμπρινόν, διστις τὴν εἶχεν ἔκτελεσθή θαυμασίως.

Τὸν Ὡδείον ἀπέκτησεν νέον διευθυντὴν ὄρχήστρας, ἀντὶ τοῦ ἀπελθόντος χ. Σουαζόν, τὸν νεαρὸν ἀλλὰ πλήρη δυνάμεως χ. Ριχάρδον Ρέττιχ, διστις συγγρόνως διδάσκει καὶ τετράχορδον ἐν τῷ Ὡδείῳ. "Ο χ. Ρέττιχ εἴναι γνωστότατος εἰς τὸν μουσικὸν κόσμον τῆς Γερμανίας, διετέλεσε δὲ concert Meister τῆς Kaim orchestra τοῦ Μονάχου καὶ διεκρίθη πάντοτε ὡς soliste εἰς διαρόφους συναυλίας.

* *

'Ο χ. Ἀνδρέας Τσάπαλος, μαθητὴς τοῦ Ὡδείου Ἀθηγῶν, τελειοπιτθεὶς ἐν Εὐρώπῃ, ἔνθα εμάθητευσε παρὰ τοῖς Ysaye καὶ Sæcik ἀνεδίκθη κατὰ τὴν ἐν τῷ «Παρνασσῷ» δοθεῖσαν συναυλίαν του ὑπέροχος τετραχορδιστής εἰς τὸ concerto No II τοῦ Bach εἰς τὸ V τοῦ Vieuxtemps κατεγορήτευσε, ἔκτὸς δὲ τοῦ προγράμματος ἔξετέλεσε μὲν ἀφθαστον γλυκύτητα τὸ Souvenir τοῦ Drdla.

Τὸν Ὡδείον Λόττνερ δὲν ὑπελειφθῇ εἰς τὴν μουσικὴν κίνησιν. Εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ ἔδωκαν μίαν ὠμοιστάτην συναυλίαν οἱ καθηγηταί. Οι χ. χ. Schultze καὶ Bemmer ἔξετέλεσαν τὸ Trio εἰς πολλασσον τοῦ Mén-δελσον, ἡ κ. Φωκᾶ ἔψαλλε τὸ Flûte enchantée τοῦ Môsart καὶ τὸ Theme avec variations τοῦ Proch, ἡ δὲ ἀρτί ἀφιχθεῖσα κλειδούμενού λίστρα von Hoerschelmann ἔδωτε δειγματα τοῦ θαυματού ταλάντου τῆς μὲ τὴν ἔκτελεσιν τοῦ prelude εἰς τὸ ἔλασσον τοῦ Chopin καὶ τῆς Μαζούρκας, ἡτις εἴναι ἰδική τῆς σύνθεσις.

Ἐπὶ τῇ ἴδιοτε τῆς Μελοδραματικῆς Σχολῆς τοῦ τοῦ Ὡδείου Λόττνερ ἔδωσε συναυλίαν ἐν τῇ αἰθουσῇ τοῦ «Παρνασσού», ἡτις ἐδεικθῇ ἀνεπαρκῆς ἡ περιλαβῆ τὸ ἀπέιρον πλῆθος τῶν ἀκροατῶν. Τῆς κυρίας Φωκᾶ αἱ μαθήτριαι Ἀγελάστου, Παπαδάκη, Ἀνατασί-άδου; Μομφεσάτου καὶ Παπαγεωγάκοπούλου ἔψιλλαν μὲ πολὺ ἀσθημα καὶ μὲ ἀρκετὴν τέχνην, αναδει-γόθεισι αὖτις μαθήτριαι αὐτῆς Ἰδιαιτέρως ἥρεσεν ἡ δικιά τοῦ Σίδ, τὸ φίρμα ἐκ τοῦ Βερτέρου, καὶ ἡ Σαλαμπό.

* *

"Ο σύλλογος τῶν διπλωματούχων τοῦ Ὡδείου, μετωνομασθεὶς, ἡ Ἀρμονία ἐνεφανίσθη καὶ πάλιν. Ο χ. Χωραφᾶς, οἱ ἀδελφοὶ Οίκονομιδαι, ὁ Γάιδεμβεργερ, ἡ δ. Γεννάδη, ἡ κ. Θεοδωροπούλου καὶ δ. κ. Παπα-γεωργίου ἔλαβον μέρος ἐπιτυχῶς.

NEAI EKDOSEIS

De profundis. — Αἰφνιδίως ἀλλὰ πάνοπλος σχεδὸν ἐνεφανίσθη νέος συγγραφεὺς, νεαρώτατος ἔτι, δ. χ. Πλάτων Σουλιώτης—Ραδοκανάκης, μὲ ἐν βι-βλίον φέρον τίτλους παραδέξους, καὶ ἀπαρτίζουσεν ἀπὸ μικρὰ κομμάτια γεμάτα ποιησιν καὶ ἀράν με-λαγχολίουν. Μόνον τὸ μέτρον ποῦ λείπει κατὰ τὸ ἄλλα, εἴναι τὰ βιβλίον του λυρικὴ συλλογὴ. Χρυσόλιθοι—*A-*

μέθυστοι—Τοπάζιοι—Σαρδόνυγες, τίτλοι πρωτότυποι καὶ ώραῖοι οἱ ὀποῖοι εύτυχῶς δὲν διαψεύδονται ἀπὸ τὴν ἐμπνευσιν τοῦ συγγραφέως, ἡτις δὲν εἶναι μονότονος ἀλλὰ ὄρμαται ἀπὸ τὴν αἰτίθησιν τοῦ Μεγάλου καὶ τοῦ Ορείσιου. Ο ἔρως πρὸς τὴν γυναικαν δὲν ἔθιξε τὰς σελίδας του· τὸν ἔχει κυριεύση μία σκέψις εύρυτέρα, ἡτις διερευνᾷ τὰ μεγάλα γεγονότα τῆς ιστορίας, τὰς μορφὰς ποῦ συνεκλόνισαν ἔνυη, ἡ τοπεῖα τὰ δόπια κρατοῦ, κάποιον βιβλὸν μυστικὸν ἢ ἔχουν ιστορικὸν μεγαλεῖον, η ὄρματα τὰ δόπια συμβολίζουν μίαν φιλοσοφίκην ἔννοιαν.

'Αλλὰ δὲν εἶναι μόνον ἡ ἐμπνευσις καὶ ἡ πρωτόση-πία αἱ μόναι ἀρεταὶ τοῦ *De profundis*.

'Η γλῶσσα, γλῶσσα ἀδρονική, μεγαλοπρεπής, ἀν-ταξίᾳ τῶν θεμάτων, γλῶσσα καθαρεύουσα, γλαφυρὰ εἶναι ἡ γλῶσσα τοῦ βιβλίου. Ἀνεπηρέαστος ὁ συγγρα-φεὺς απὸ τὰ δαιμόνια καὶ τὰ ζιζάνια τὰ μαλιαροειδῆ, ἐκφράζεται σύμφωνα με τὴν σκέψιν του καὶ τὴν φι-λοκαλιὰν του. Καὶ δι' αὐτὸν εὐαρστωτὰς τὴν παρακο-λουθεῖ ὁ ἀναγνώστης ἀνά μέσον τῶν ὠραίων καὶ με-λαγχολικῶν φαντασμαγοριῶν του.

* *

"Εικλιδίσις πρὸς τὸ Πανελλήνιον κοινόν, ὑπὸ Περ. Γιαννοπούλου. Ἐκανολούθει τὸ ρητίκιελεύθον ἀνα-καινιστικὸν ἔργον του δ. χ. Γιαννοπούλου μὲ τὴν με-γαλόστομον καὶ ἐλευθεροστομον κραυγὴν του ἡτις εἶναι ἑγερτήριον τάλπισμα πρὸς τὸν κοινωνευον Ελ-ληνισμόν. Καὶ τὸ νέον σύτο βιβλίον τοῦ μεγαλοίδεα-τού ἀλλὰ καὶ θετικόφορον συγγραφέως, αἰξίει γὰ-γινη τὸ ἐγκόλπιων τυῦ γεωτέρου "Ελληνος".

* *

'Οδαὶ οὐρανίου.—Βιβλίον Δ'. Ἐκαγονταετηρι-κὸς ὄμινος. Μετάφρασις N. Λιβαδᾶ.

Δὲν εἶναι ἡ πρωτη ἀντὴ ἔργαστα τοῦ φιλοπόνου χ. Λιβαδᾶ, διστις καίτοι δὲν ἀπέλιπεν ἔτι τὰ Πανεπι-στημιακὰ βάθρα, παρέσχε δειγματα μελέτης εὔτυγει-δήτου καὶ αἴσιας πολλῆς προσοχῆς.

* *

Τὰ ιστορικὰ καλάθιντα.—Διάλεξις I. Χρυ-σανθοπούλου Μελέτη περὶ τῆς ἐπαρχίας Κυλαβύ-των ὑπὸ ιστορικήν γεωγραφικήν καὶ ἀρχαιολογικήν ἔποψιν, μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας γραφεῖσα καὶ ἀπε-κονίζουσα μετ' ἀκριβείας τὴν ιστορικήν πόλιν.

* *

'Αντ. Σπηλιωτοπούλου, Περὶ θωτηρίας τῆς πατριδίδος Πατριωτικὴ μελέτη.

* *

'Αθ. Εύταξιον.—Ἡ θρησκεία τῶν παλαιῶν Αι-γυπτίων.

* *

"Ημερολόγιον τῆς «Ἐπιστημονικῆς Ήχοῦς» ἔτος Α'. Ὅπο τοῦ φίλου διευθύντος τῆς «Ἐπιστημο-νικῆς Ήχοῦς» χ. Σ. Παπανικολάου ἔξεδόη ἡμερο-λόγιον με ποικιλωτάτην καὶ ἀξιανάγνωστον ὄλην.

* *

"Ναυτικὴ ὑγιεινὴ ὑπὸ Δ. Φλωρᾶ. Σύλλογος ὡ-φελικῶν βιβλίων. Τεῦχος 89. Πρόσεχως αἱ «Θρη-σκείαι», υπὸ Δ. Μπελάγου.

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν τοῦ ληγοντος ἔτους, ν' ἀπο-στείλωσι ταύτην ἀπ' εὐθείας πρὸς ἡμᾶς ἵνα ἔξακολουθήσῃ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.